

КОНЦЕПЦІЯ РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОЇ ЛОГІСТИКИ

студент Масло В.В.

(наук. керівник асп. Чортюк Ю.В.)

Панування техногенної концепції розвитку протягом тривалого часу призвело до розвитку економіки у відсутності гармонії з природою, що викликало безліч екологічних проблем. Під їх тиском світове співтовариство дійшло висновку про необхідність трансформації ставлення до своєї життєдіяльності та визнання пріоритетом збереження екології. Тому нинішня концепція розвитку підприємств вже потребує врахування еколого-економічного підходу до розробки стратегії управління суб'єктами господарювання.

У загальнодержавній стратегії соціального та економічного розвитку України на (2004-2015 рр.) велика увага приділяється ефективності функціонування торгівлі. У зв'язку з цим дослідження об'єктивних передумов екологізації логістики та еколого-економічних механізмів логістичного управління торговельними підприємствами набуває особливої актуальності.

Відомі дослідники у сфері логістики Е. Мате та Д. Тиск'є вбачають мету логістики «в оптимізації пропозиції продукції компанією таким чином, щоб ця продукція знайшла свого споживача в найбільш вигідних щодо загальної рентабельності умовах».[2] На відміну від загальноприйнятих, логістичні методи дозволяють не «латати дірки», а концентрувати ресурси на тих напрямках, які пов'язані з нововведеннями.

Наявність значного негативного впливу на довкілля та зростання екологічних проблем зумовили появу нової підсистеми логістики – екологічної. Сутність класичного визначення загальних цілей логістики полягає у тому, що споживач повинен отримати необхідні за якістю і кількістю товари, у потрібний час, потрібному місці, від надійного постачальника з гарним рівнем обслуговування (як до здійснення продажу продукції, так і після нього) і при заданому рівні загальних витрат.

З урахуванням цих правил можна сформулювати наступне визначення *екологічної логістики* як підсистеми управління потоками продукції від первинного джерела до кінцевого споживача з мінімальним рівнем екодеструктивного впливу на навколишнє середовище. Метою екологічної логістики є мінімізація шкідливого впливу господарської діяльності на навколишнє середовище на всіх

стадіях руху матеріального та пов'язаних з ним потоків. Одним з напрямків досягнення поставленої мети можна вважати оптимізацію економічних збитків від порушення природного середовища за умови збереження економічної ефективності здійснюваної господарської діяльності.

Отже, екологізацію логістичних процесів можна визначити як процес переходу суб'єктів господарювання до стратегії екологічно орієнтованої діяльності, який передбачає застосування принципів мінімізації екодеструктивного впливу на довкілля і забезпечення охорони навколишнього середовища.

Управління процесами екологізації передбачає формування чотирьох взаємозалежних системних компонентів, що, умовно кажучи, утворюють «квадрат управлінського механізму» екологізації: 1) мету і завдання екологізації; 2) об'єкти екологізації; 3) суб'єкти екологізації; 4) інструменти екологізації.[1]

На цій основі, можна сформулювати основні пункти стратегії екологічної логістики для торгових підприємств:

1. Перехід від великих вантажівок до менш габаритних, які використовують менше палива, а отже, викидають менше шкідливих речовин в атмосферу.

2. Розміщення складських приміщень з оптимальним урахуванням економічної вигоди та впливу на навколишнє середовище.

3. Використання надійної тари та упаковки, яка б забезпечувала безпеку вантажних робіт та транспортних перевезень.

4. Обробка замовлень та організація транспортних перевезень у відповідності до умов зберігання та транспортування;

5. Використання безвідходних або маловідходних технологій (повторне використання тари та упаковки).

6. Виділення коштів на фінансування заходів природоохоронного призначення.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Основи стійкого розвитку: Навчальний посібник / За заг. ред. д.е.н., проф. Л.Г. Мельника. – Суми: ВТД «Університетська книга», 2005. – 654 с.

2. Пономарьова Ю.В. Логістика: Навчальний посібник: Вид. 2-ге, перероб. та доп. – К.: Центр навчальної літератури, 2005. – 328 с.